

на трупа/ Ако бях могъл да действам вед-
нага слѣд като я донесоха тукъ! Но азъ не мо-
жахъ да си дамъ смѣтка.....Разбитъ бѣхъ!/свър-
шва съ разрѣзването на роклята, послѣ запрѣтва
ръкави и се готви за операцията/

ЖАНЪ: /опитва се да го спрѣ/ Шарие, недейте.....

ШАРИЕ: /грубо отново му заповѣдва/ Памукъ.....ножѣтъ...
тамъ.../показва му камината/ Трѣбва да се пица
бърже.....ще я разпоя...

ЖАНЪ: /подчинява се, подава му исканитѣ предмети/ Това
е грозно!

ШАРИЕ: /който е до масата, слага на нея прѣдметитѣ съ
лице къмъ публиката/ Да прѣнесимъ масата по-бли-
зо до свѣтлината...../Жанъ избръща глава, безъ да
смѣе да погледне трупа, цялъ треперещъ, хваща ма-
сата за единия край, шарие за другия. Приближаватъ
масата до свѣтлината. Лампата осветява трупа/
Защо треперите? Страхъ Ви е? Страхъ отъ що? Че ще
я видите съживена?.....Нея, моята дъщеря.....
моята малка Жаня.....Ахъ, едва се познава моята